

רע"פ 7851/13 - עודה חדר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7851/13

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: עודה חדר

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לשינוי מועד ביצוע תשלום קנס, מתאריך
15.12.13

בשם המבקש: עו"ד יעקב שקלאר

החלטה

1. בהחלטתי מתאריך 5.12.2013 התייחסתי למחדלו של המבקש מתשלום הקנס, שהושת עליו במסגרת פסק הדין, מושא הבקשה, ולאפשרות שהמבקש יסדיר את תשלומו באמצעות תשלום אחד במזומן, חלף פריסתו ל-10 תשלומים חודשיים, החל מתאריך 10.7.2013 וכלה בתאריך 10.4.2014, כפי שהורה בית משפט השלום הנכבד בגזר-דינו. וכך כתבתי, בין היתר, באותה החלטה:

"...עוד התברר בדיון האמור כי המבקש לא שילם את הקנס שהושת עליו במסגרת פסק הדין, מושא הבקשה, בסך של 42,000 ש"ח (שאי-תשלומו גורר, על פי גזר הדין, 4 חודשי מאסר). לאחר שתשומת לב ב"כ המבקש הופנתה לכך שלא התבקש עיכוב

ביצוע של עונש הקנס ולפיכך, לכאורה, יש קושי בשחרורו (ראו: סעיפים 66 ו-71 לחוק העונשין) - הביע המבקש, לקראת תום הדיון, את רצונו לשלם את מלוא הקנס שהושת עליו במלואו לאלתר - ולפיכך איפשרתי למבקש, בהחלטה מתאריך 2.12.2013, לעשות כן, בהתאם לשובר תשלום שיונפק לו, וביקשתי כי ימציא לבית המשפט קבלה על ביצוע התשלום. בתאריך 3.12.2013 הודיע המבקש כי פעל בהתאם להחלטתי הנ"ל וצירף קבלה על תשלום קנס בסך 42,000 ש"ח (יוער כי לסכום תשלומי הקנס שהושתו על המבקש הוספו, בחלוף הזמן שבו המבקש נמנע מלשלם הפרשי הצמדה וריבית - שעל המבקש לשלם, כמובן). (שם, בפסקה 10; ההדגשה הוספה - ח"מ).

ההחלטה הנ"ל נחתמה, בין היתר, בדברים הבאים:

"לבסוף מוצא אני להוסיף שתי הערות:

- א. טוב יעשה המבקש אם יסדיר - עוד טרם הדיון שיקבע בפני ההרכב לליבון בקשתו למתן רשות ערעור - את יתר חובו למע"מ (...), וכן את יתרת תשלום הקנס (עקב הפיגור שחל בתשלומים).
- ב. "... (שם, בפסקה 17; ההדגשה הוספה - ח"מ).

2. הבקשה שלפני הוכתרה כ"בקשה לשינוי מועד ביצוע תשלום הקנס (לפי ס' 87 לחוק העונשין)" ובגדרה אני מתבקש לקבוע כי בתשלום הקנס במזומן, עמד המבקש בחיוביו על פי גזר דינו של בית-משפט השלום הנכבד (וכפועל יוצא מכך - אין מקום להשית עליו תוספות בגין אי-תשלומם של התשלומים שעליהם הורה בית המשפט השלום הנכבד, במועדם).

חרף כותרתה, הבקשה שלפני איננה אלא ניסיון לערער על הקביעות שצוטטו לעיל מתוך החלטתי מתאריך 5.12.2013 (הליך שאיננו קיים), או למצער בקשה לעיון חוזר בהן.

3. אין מקום להיעתר לבקשה. כל העובדות והנתונים הרלבנטיים היו בפני במועד שבו נתתי את החלטתי. המבקש - אשר עשה דין לעצמו ונמנע מתשלום הקנס בשיעורים ובמועדים שנקבעו בגזר דינו של בית משפט השלום הנכבד, מבלי לבקש עיכוב ביצוע של תשלום הקנס - לא הצביע בבקשתו על שינוי נסיבות כלשהו שחל מאז מתן ההחלטה האמורה, אשר עשוי להצדיק את קבלת בקשתו. ככל שהתווספה תוספת פיגורים לתשלומים שהיה על המבקש לשלם בהתאם לגזר-דינו של בית משפט השלום הנכבד, פתוחה בפני המבקש הדרך לפנות בבקשה מתאימה, לפי סעיף 5 לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, שבה יחליט הגורם המוסמך - כטוב בעיניו.

4. סוף דבר: הבקשה שבפני נדחית.

ניתנה היום, ו' בשבט התשע"ד (7.1.2014).

שׁוֹפֵט

עמוד 2
